

Praktické případy.

K výkladu § 112. obč. z. a zákona ze dne 16. února 1883, č. 20 ř. z.*)

Usnesením kraj. soudu v Ch. ze dne 12. března 1917, č. j. T VI. 2/16, byl prohlášen za mrtva J. S. B., dne 25. února 1872 v P. narozený, pekař v P., poněvadž roku 1905 odejel do Ameriky a od té doby jest vůbec nezvěstný. Zároveň prohlášeno bylo manželství jím s A. roz. G. dne 8. srpna 1905 v S. uzavřené za rozloučené.

Ke stížnosti obhájce manželství rozhodl vrch. zemský soud v P. dne 7. dubna 1917, čís. R IV. 81/17/14, že žádost A. B. rodem G. za prohlášení jejího manželství dne 8. srpna 1905 v S. s J. S. B. uzavřeného za rozloučené, se zamítá z těchto

d ů v o d ů :

A. B. domáhá se soudního výroku ve dvojím směru: aby a) J. S. B. byl prohlášen mrtvým, a

b) manželství s ním uzavřené prohlášeno bylo za rozloučené.

Stěžovatel podává stížnost do obou usnesení, jakkoliv ustanoven byl pouze za obhájce svazku manželského a jest ve smyslu §. 9. zák. ze dne 16. února 1883 čís. 20. ř. z. legitimován pouze ke stížnosti do výroku o rozloučení manželství.

Proto jeví se stížnost jeho podaná do prohlášení J. S. B. mrtvým (proti kterému kurátor nezvěstného si nestěžoval) nepřipustnou a slušelo jí odmítnouti.

Pokud rekurs čelí proti rozloučení manželství, jest důvodný.

Vyšetřeno nebylo nic více, než že J. S. B. v r. 1905 do Ameriky odejel, odtud pouze jednou v témž roce své manželce psal a svého strýce v Americe se zdržujícího nenavštívil.

K rozloučení manželství jest však dle §. 112. obč. zák. zapotřebí více než uplynutí zákonem — § 24. všeob. obč. zák. — předepsané lhůty. Jest třeba, aby nezvěstnost spojená byla s takovými okolnostmi, ze kterých bez pochybností by bylo lze odvoditi, že nezvěstný skutečně zemřel.

Takových okolností nebylo ani uvedeno, tím méně dokázáno, takže nelze zapuditi pochybnost, že nezvěstný jest dosud někde v Americe živ a snad opět se objeví. Dokud takové okolnosti nebudou zjištěny, nelze manželství B. rozloučiti, jelikož je důvodná obava, že by manželství nové, ve které snad vstoupiti hodlá, bylo neplatné.

Dovolací stížnosti žadatelky nejvyšší soud nevyhověl.

D ů v o d ů y :

A. B., rozená G., pokládá se stíženou zamítnutím svého ná-

*) Viz k tomu rozhodnutí v seš. I. tohoto roč. str. 19. Pozn. redakce.

vrhu, aby její manželství, uzavřené dne 8. srpna 1905 s J. S. B. v S., bylo prohlášeno za zrušené.

Stěžovatelka uznává, že vzhledem k §u 9., odst. 1. zákona ze dne 16. února 1883 č. 20 ř. z., zůstalo v platnosti ustanovení §u 112. ob. zák. obč., dle něhož k výroku, že se manželství nezvěstné osoby má pokládati za zrušené, nestačí, jsou-li zde pouze předpoklady prohlášení za mrtva, uvedené v §. 24. ob. z. obč., nýbrž že nepřítomnost nezvěstného musí býti mimo to provázena takovými okolnostmi, které nenechávají důvodu pochybovati o tom, že nepřítomná osoba zemřela. Stěžovatelka má za to, že takovéto okolnosti, které odůvodňují přesvědčení o smrti jejího manžela, byly skutečně prokázány.

S tímto náhledem však nelze souhlasiti. Neboť i kdyby bylo správně, že J. S. B. uprchl koncem listopadu 1905 do Ameriky, aby ušel trestnímu stíhání pro falšování směnky (spisy c. k. kraj. soudu v Ch. Cw 781/5 a okr. soudu v P. Z. 166/5), a že ze dvou dopisů, které byly předloženy a prý z jeho ruky pocházejí, vyplývá, že na svou zde zanechanou manželku, jakož i matku s láskou vzpomínal, ve šťastné shledání s nimi doufal, a jim slíbil sděliti svou adresu, jakmile najde stálou práci, nelze přece z okolnosti, že nepsal v následující době ani těmto svým nejbližším příbuzným, ani pokud známo, nikomu jinému, aniž jinak dal zprávu o tom, že žije, se vši jistotou tvrditi, že jak tvrdí stěžovatelka, nenašel žádné práce, upadl v nouzi a do nemoci a neznámo kde, zemřel.

Tento závěr nevyplývá také z okolnosti, že nezvěstný, jak uvádí A. B., chtěl navštívit svého strýce Fr. T. v Nové Pace v Americe, a že, jak vyplývá z dopisu tohoto, datovaného v Silver Lake Minn ze dne 29. dubna 1914, tohoto příbuzného ani nenavštívil, ani mu vůbec nedal zprávy o své přítomnosti v Americe.

Nebylo proto lze dovolací stížnosti vyhověti.

Podotýká se, že zúčastněné osoby neměly opomenouti, pátrati v úmrtních rejstřících v Novém Yorku, aspoň v těch, které obsahují případy úmrtí, vyskytující se ve veřejných nemocnicích, jakož i vyhledati onoho »Glosera«, jehož chtěl nezvěstný dle svého dopisu navštívit.

(Rozhod. nejv. soudu ze dne 15. května 1917, č. j. $\frac{R II 132/17}{1}$.)

Jos. Bozděch. r. v. z. s.

Kdo nabyt na základě postupu knihovního práva zástavního, může se odvolávat na § 469. obč. zák. i tehdy, bylo-li převedené zástavní právo exekučním.

Jest zjištěno, že J. Š. vymohl si pro několik vykonatelných pohledávek exekuční nadzástavní právo na žalobcově pohledávce 13.586 K 54 h s přísl., zapsané na domě č. p. 393 ve V. v knih. vl.